

Scris de srstanescu pe 25 aprilie 2021, 10:53

Parintele vitreg al democratiei din Romania

Marcel Ciolacu, presedintele PSD arunca bomba. Afirmand ca Ion Iliescu este parintele democratiei din Romania. La asa un parinte, asa o democratie. Democratia din Romania este dupa chipul si asemanarea lui Iliescu. si, contrar opiniei lui Marcel Ciolacu, aceasta democratie, pornita cu stangul si la propriu si la figurat, nu arata prea bine.

Dar sa intram totusi in joc. Sa incercam o analiza din perspectiva propusa de liderul PSD. Este cat se poate de adevarat faptul ca Ion Iliescu a luat o decizie istorica. Atunci cand a organizat o mare dezbateri la Snagov, la care au participat reprezentantii tuturor partidelor politice, ai sindicatelor, ai presei si multi reprezentanti ai unei societati civile, care pe atunci nu era chiar atat de acaparata si inrolata de catre serviciile secrete. Atunci practic a fost conceput si parafat un prim proiect adevarat de tara. S-a luat decizia ca toata lumea sa puna umarul pentru o schimbare fundamentala de directie. Printr-un urias efort comun, am reusit ulterior sa aderam la Uniunea Europeana si la NATO. Este indiscutabil un succes al lui Ion Iliescu. Dar acest succes este departe de a fi avut un singur autor. Am toate argumentele sa afirm, recunoscandu-i acest merit primului presedinte al Romaniei dupa decembrie 1989, ca o contributie inca si mai mare, poate chiar decisiva, au avut-o Emil Constantinescu si partidele istorice. Cele care au disparut si care inca nu au disparut.

Atunci cand istoricii din viitor vor analiza rolul jucat de Ion Iliescu, ei vor fi siliti sa cantareasca lucrurile cu ambele talere. Vor trebui sa aseze intr-o parte ceea ce a facut bine Ion Iliescu, iar in cealalta parte ceea ce a facut rau. Din aceasta perspectiva, Marcel Ciolacu a masluit greutatile, incercand sa upgradeze PSD-ul, pe care il conduce si cu care spera sa revina la guvernare, el procedeaza nu ca un istoric, ci ca un politician. De aceea, nu trebuie sa ne lasam inselati de informatia pe care a lansat-o.

in decembrie 1989, lucrurile aratau foarte urat. Iar acum se stiu destul de multe date istorice, pentru a putea sa masuram asa cum se cuvine, nu din perspectiva istoricului, ci din cea a analistului, ceea ce a facut pozitiv si negativ Ion Iliescu. Romania era atunci la capatul unui proces de transformare si remodelare profunda a Europei Centrale si de Est, proces decis in urma unui aranjament intervenit intre principalii lideri mondiali. Uniunea Sovietica se sufoca financiar si avea nevoie acuta de bani. in aceste conditii, Reagen, in numele Statelor Unite, a decis sa declanseze o operatiune indrazneata. Bani occidentali contra unor necesare miscari transformatoare in lagarul socialist. S-a decis pur si simplu ca toti conducatorii sa fie schimbati, ca partidele comuniste sa fie transformate in partide socialiste, care urmau sa decida soarta

acestor state, in conditiile in care ele nu mai aveau sa apeleze la ajutor sovietic, dar si in conditiile in care viitoarea lor politica urma sa fie prietenoasa si intr-o oarecare masura chiar subordonata Moscovei. De aceea, practic, in toate statele astfel aparent eliberate de comunism si de dominatia sovietica, cu exceptia Germaniei, a carei reunificare se decisese, urmau sa fie instaurate conduceri stabilite de Moscova si fidele Moscovei. si asa s-a si intamplat pentru inceput. Pretutindeni au venit noi conducatori, care erau agenti ai Moscovei. in general, nu doar agenti politici, ci chiar agenti ai principalelor doua servicii secrete ale Moscovei, KGB si GRU. Romania nu a facut exceptie. Cea mai mare parte a echipei instaurate la conducerea politica din Romania era alcatuita din agenti ai Uniunii Sovietice. Ion Iliescu a fost unul dintre acestia.

Odata aparent eliberate de dominatia explicita si brutala a Moscovei, in statele din Europa Centrala si de Est a pornit de jos in sus un tavalug de neoprit. Oamenii au vrut mai multa libertate, o libertate de tip occidental, si mai multe facilitati pentru a se organiza in scopul apararii drepturilor lor. Era un proces greu de oprit. Iar el se desfasura, chiar in conditiile in care, cu tot ajutorul financiar consistent venit din Occident, Uniunea Sovietica se prabusea sub propria greutate. Sfarsind practic prin a se destrama. Asa se face ca fostele state captive si-au rasturnat rand pe rand conducerile instaurate de Moscova sub pretextul unor revolutii interne si s-au lansat intr-o cursa plin de riscuri si de sacrificii, pentru a intra in randul statelor NATO si ale Uniunii Europene. Asa ceva nu fusese convenit niciodata intre Gorbaciov si Reagan. Forta transformatoare a fost insa diferita de la stat la stat. in functie de priceperea oamenilor Moscovei de a intarzia acest proces.

in Romania, Moscova a avut mai mult succes decat in celelalte state. in timp ce cateva dintre statele europene, in frunte cu Polonia si Ungaria, s-au asociat in Grupul de la Visegrad, pentru a lucra impreuna nu numai in plan intern, ci si in plan extern, Romania, sub Ion Iliescu, s-a autoizolat. Iar o serie intreaga de evenimente, generate in mod direct sau indirect de catre acesta sau neprevenite la timp, printr-o neglijenta deliberata, au incetinit mult ritmul de dezvoltare al Romaniei intr-o directie democratica. Sunt Mineriadele si represiunea din Piata Universitatii, evenimentele de la Targu Mures, neacceptarea mult timp a existentei unei televiziuni libere, blocarea accesului presei independente la hartie si la retelele de distributie si multe altele, care au starnit reactii negative in intreaga lume si care au blocat practic pentru mai multi ani integrarea Romaniei in NATO si UE.

Maurul isi facuse datoria. Maurul putea sa iasa linistit din scena dupa doua mandate primul dezastruos, intrerupte timp de patru ani de administrata Constantinescu.

Cam in felul acesta ar fi trebuit sa se pronunte Marcel Ciolacu, daca nu ar fi facut-o in calitate de lider PSD, ci de persoana care se straduieste sa judece cat de cat obiectiv lucrurile.

ADRESA: <http://crct.ro/nxJw>